

Οι αιτήσεις
για τα σεμινάρια
του «e-μηχανικοί»
έως 15 ΙΟΥΝΙΟΥ

e-Πολεοδομία: λόγος και αντίλογος

ΜΥΚΟΝΟΣ, 21-26 ΙΟΥΝΙΟΥ

Το 2o Διεθνές
Συνέδριο
για τη διαχείριση
περιβάλλοντος
(σελ. 6)

Θ. Π. ΤΑΣΙΟΣ

80 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ

Το ΤΕΕ τιμά
το μηχανικό, δάσκαλο και ερευνητή
που τιμά τον τεχνικό κόσμο

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
Π.
ΤΑΣΙΟΣ

**80 χρόνια από
τη γέννησή του,
το ΤΕΕ τιμά
τον άνθρωπο που τιμά
τον ακαδημαϊκό και
συνολικά
τον ελληνικό
τεχνικό κόσμο**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ,
12 ΙΟΥΝΙΟΥ,
10.00 Π.Μ.
ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΕΡΕΥΝΩΝ
(Βασ. Κωνσταντίνου 48)

του Γιώργου Π. ΚΑΡΑΛΗ

Έκτισε γέφυρες, εκτός από αυτή του Ευρίπου (μέσο), πολλές και διάφορες σε όλο τον κόσμο. Όπως επιστημονικές, με τους διδακτορικούς φοιτητές του στην Κίνα (δεξιά) και πολιτισμικές, όπως με τον Πατριάρχη Αιθιοπίας (κάτω).

Tη χρονιά που διάβηκα την πόρτα του ΤΕΕ (ως δημοσιογράφος), έγινε τακτικός καθηγητής του ίδιου Ιδρύματος. Στα χρόνια που ακολούθησαν, οι μηχανικοί συνάντησαν στο πρόσωπό του το δάσκαλο, αλλά εγώ –και μερικοί συνάδελφοι– βρήκαμε το... δάσκαλό μας. Τυχεροί σταθήκαμε. Ακόμη κι όταν, πάντα χαμογελαστός, μας «προβοκάριζε»:

Της χώρας οι κοιμισμένοι ξυπνάτε: Οι ρινόκεροι φθάσανε

Ο Θεοδόσιος Π. Τάσιος, στις ημέρες μας, εξακολουθεί να είναι ο μαχόμενος μηχανικός, ο πολύπλευρος δάσκαλος, ο επίμονος ερευνητής. Ο Καστοριάνος, ως προς τον τόπο γέννησης, Μεγαρίτης, ως προς το θρέμμα, φανέρωσε νωρίς το χαρακτήρα και τις ιδιαίτερες ικανότητές του.

Στο «σπινθηροβόλο βλέμμα του» ο μαθηματικός και λυκείαρχης του, **Ελευθέριος Σύρκος**, διέκρινε τη «δίψα για μάθηση και γνώση. Το μυαλό και ο ψυχικός του κόσμος λειπουργούσαν σε διαφορετικές διαστάσεις από τις συνηθισμένες. Σου κέντριζε πράγματι το ενδιαφέρον και σου αποσπούσε την προσοσκή. Δεν πέρασε, δε, πολύς καιρός για να διαπιστώσω, από την πορεία της μαθηματικής σκέψεώς του, από τις προτεινόμενες λύσεις στα διάφορα προβλήματα και από την αστραπιά αντιληπτική του ικανότητα, πως είχα ενώπιόν μου όχι απλώς έναν άριστο μαθητή, αλλά

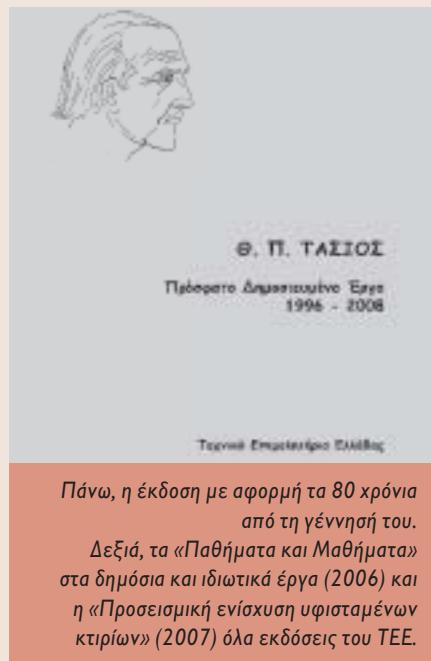
μια ξεχωριστή εξελισσόμενη ιδιοφυΐα» αφηγήθηκε ο ίδιος τον Ιούλιο του 1994, σε τιμητική εκδήλωση του Συλλόγου Επιστημόνων Μεγάρων για τον Σάκη Τάσιο (σ.ο.: όπως τον ήξεραν στα σχολικά χρόνια).

Πεισματάρης και χαλκέντερος, ιδιότητες που διακρίνουν

έως σήμερα τον Θεοδόση Τάσιο, αναδείχθηκαν νωρίς όταν, τελειόφοιτος του Γυμνασίου, υπέστη υπερκόπωση. Από τη μια οι συστάσεις τού θεράποντος, από την άλλη ο σεβασμός προς τους γονείς, που δεν ήθελαν τα χειρότερα, φάνηκε ότι θα τον καθοδηγούσαν στην αναβολή.

«Εν τούτοις μία των ημερών και εντελώς μυστικά, ο κύριος Σάκης μας μεταβαίνει στο “κλεινόν άστυ”, την Αθήνα, πληροφορείται το πρόγραμμα των εξετάσεων, συμμετέχει σε αυτές και εισάγεται στη Μαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών». Μόνο που δεν ήταν αυτός ο προορισμός του. «Το επόμενο έτος θα επαναλάβει τις εξετάσεις και θα εισαχθεί στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, που α-

was someone who could truly teach much more than technical details; he had the ability to shape our minds, expand our horizons, provoke our thinking, develop our appreciation and passion for engineering and our sense of societal responsibility as engineers, our moral values and ethics. We had someone standing in front of us whose teaching could truly shape our life».

ποτελούσε, άλλωστε, τον πρωταρχικό στόχο και το όνειρο της ζωής του» αποκάλυψε ο καθηγητής του. Αυτή ήταν η αρχή.

Τη συνέχεια την περιέγραψε, με τρόπο άμεσο και εύγλωττο, πριν τέσσερα χρόνια, στη διάρκεια ομιλίας του, ο άλλοτε μαθητής του, εδώ και χρόνια καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Χονγκ Κονγκ, **Λάμπρος Σ. Καταφυγιώτης**.

«I was in the presence of someone who was far beyond all professors I had previously encountered. I had in front of me not only a great engineering professor, but also a philosopher with a magnetic personality and, most importantly, a great teacher. He

*Mέσα από ανάλογες εμπειρίες φοιτητών, το ΕΜΠ αναγνώριστηκε διεθνώς «ως το Πανεπιστήμιο, στο οποίο “διδάσκει ο Τάσιος”», όπως επισημαίνει ο σημερινός πρύτανης του Ιδρύματος και άλλοτε, επίσης, μαθητής του Θεοδόση Τάσιου, **Κωνσταντίνος Ι. Μουτζούρης**.*

«Δίδαξε σε τρεις Σχολές του (Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών, Αρχιτεκτόνων Μηχανικών και, κυρίως, Πολιτικών Μηχανικών) σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο. Οργάνωσε και διηγήθυνε το Εργαστήριο Ωπλισμένου Σκυροδέματος επί τριακονταετία. Ορίστηκε επιβλέπων και μέλος συμβουλευτικών επιτροπών σε δεκάδες επιτυχώς ολοκληρω-

Πάντα δίπλα στο ΤΕΕ, σύμβουλος, εκπρόσωπος, υποστηρικτής άλων ανεξαιρέτως των διοικήσεών του. Στις φωτογραφίες (από πάνω προς τα κάτω) διαδοχικά με τους προέδρους του ΤΕΕ: Νίκο Δεσύλλα, Κώστα Λιάσκα, Κωνσταντίνο Παναγιωτόπουλο και Γιάννη Αλαβάνο.

θείσες διδακτορικές διατριβές, στη χώρα μας και το εξωτερικό. Υπήρξε υπεύθυνος και/ή μέλος ερευνητικών ομάδων σε πάρα πολλά ερευνητικά προγράμματα, κυρίως ανταγωνιστικά από την ΕΕ» επισημάνει, για να προσθέσει:

«Ένα κυρίαρχο στοιχείο, το οποίο χαρακτηρίζει τη δεσπόζουσα παρουσία στη χώρα μας του Καθηγητή, είναι η καθολικότητά του. Είναι ένας *homo universalis*: Δίδει διαλέξεις, συντονίζει, αρθρογραφεί, παρεμβαίνει σε θέματα φιλοσοφίας, τέχνης, παιδείας, θρησκειολογίας και άλλα πολλά. Είναι παγκοίνως γνωστός για τις επιδόσεις του αυτές».

Ο πρόεδρος του ΤΕΕ, **Γιάννης Αλαβάνος**, συμπληρώνει:

«Ο καθηγητής Θεοδόσης Τάσιος διατυπώνει δημόσιο λόγο για περισσότερο από πενήντα χρόνια και από περισσότερα του ενός βήματα: από τις αιθουσες των αρμφιθεάτρων, από τα επιστημονικά του συγγράμματα, από τις στήλες του ημερήσιου Τύπου».

Κατά τον κ. Αλαβάνο, ο καθηγητής «είτε σκέπτεται για το οπλισμένο σκυρόδεμα, είτε γράφει για το αντιτεχνοκρατικό σύνδρομο του Αρχιμήδη ή για την Ύδραυλο του Ήρωνα του Αλεξανδρέα, μας μεταδίδει ένα επιστημονικό ήθος που ανιχνεύει εκλεκτικές συγγένειες σε εκείνο των πρώτων φιλοσόφων της Ιωνίας. Είναι το ήθος που δεν θέλει τον τεχνικό επιστήμονα αποχυμωμένο και «άξεστο των θαυμάτων». Ο τεχνικός επιστήμονας που μας προτείνει, έχοντας εφαλτήριο το «θαυμασμό» –με την αρχική σημασία της έκπληξης, της εκτίμησης και της μέθεξης– ερευνά και θεωρεί τους νόμους της ύλης νόμους ενός σύμπαντος και θαυμαστού κόσμου. Όμως

για τον καθηγητή Τάσιο η Τεχνολογία δεν είναι μόνον ένα μέσο για να εκπλησσόμαστε γόνιμα, να ερμηνεύουμε και να συμπληρώνουμε τη Φύση. Η Τεχνολογία δεν είναι ένα λυχνάρι του Αλαντίν, χωρίς ιδεολογία και χωρίς κοινωνικό στίγμα αναφοράς. Μας διδάσκει, για να χρησιμοποιήσω εκ νέου τα λόγια του, ότι ο τεχνικός επιστήμονας δεν πρέπει να είναι «ένας ιδιωτεύων διανοούμενος». Η επιστημονική σκέψη της Τεχνολογίας είναι μια παρακαταθήκη που ο τεχνικός επιστήμονας οφείλει να συνεισφέρει στο κοινωνικό σύνολο. Γιατί, αν δεν προσχθεί η παραγωγή και, μέσα από αυτήν, και η οικονομική δικαιοσύνη, δεν προάγεται και η Δημοκρατία».

Στην αντίληψή του για τον κοινωνικό ρόλο του τεχνικού επιστήμονα, εντοπίζει ο πρόεδρος του ΤΕΕ το σημαντικότερο, ίσως, κομμάτι της διδακτικής προσφοράς τού καθηγητή Τάσιου. «Πάνω από όλα, μας έμαθε ότι αναγκαίο όρο για την ευδόκιμη υπόσταση του τεχνικού επιστήμονα αποτελεί αυτό που ο ίδιος ήταν και είναι σταθερά και ακαταπόνητα όλα αυτά τα χρόνια: πολίτης έτοιμος και αποφασισμένος για την πεμπτουσία της Δημοκρατίας. Έτοιμος, δηλαδή, και αποφασισμένος να μετέρχεται την όσμωση της αγοράς, το διάλογο, την αντιπαράθεση, τη διακινδύνευση. Ακόμα και σε δύσκολες εποχές, δεν ανέστειλε την έκφραση της γνώμης του. Μακριά από ελιτιστικούς αναχωρητισμούς και χωρίς ποτέ να καταδεχθεί οποιαδήποτε προνόμια καθηγητικής αυθεντίας, λειτουργεί με την παρηροσία, την ακρίβεια και τη νηφαλιότητα του λόγου του, ως ένας γόνιμος καταλύτης στη δημόσια ζωή του τόπου μας».

Πολλές και εξέχουσες οι αναγνωρίσεις. Επίτιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Νανκίν της Κίνας, Επίτιμος Διδάκτορας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου (πάνω), του Πανεπιστημίου Λιέγης, Μέλος της Ακαδημίας Επιστημών του Τορίνο, Επίτιμος Πρόεδρος της CEB, της Ελληνικής Φιλοσοφικής Εταιρείας και Επίτιμο Μέλος της RILEM, της CIAS (Ιταλία), του CICOP (Ιταλία - Ισπανία), του Επιστημονικού Τεχνικού Επιμελητηρίου Κύπρου, της Ελληνικής Εταιρείας Ορολογίας κ.ά. Σταθερή και δημιουργική η αγάπη του για την Αρχαία Τεχνολογία (δεξιά πάνω). Υπήρξε συνδιοργανωτής εκθέσεων «Αρχαία Ελληνική Τεχνολογία» στη Θεσσαλονίκη, το Ρέθυμνο, το Ανόβερο, τη Φρανκφούρτη και την Αθήνα, όπως, επίσης, για την κλασική Ελλάδα και ιδίως την Παιδεία, για την οποία έκανε, έως σήμερα, πολλές ομιλίες και διαλέξεις.

Έχει 417 δημοσιεύσεις (πλην των επιφυλλίδων σε ημερήσιες εφημερίδες) και περισσότερες από 50 ομιλίες ως προσκεκλημένος ομιλητής. Μεταξύ αυτών, στην Παλιά Βουλή, κατά τη βράβευση του I. Τεγόπουλου ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας (πάνω) και στην τιμητική εκδήλωση για τον ίδιο, που οργάνωσε το ΤΕΕ Θεσσαλίας (δεξιά).

